

[A. C. Normann.]

kan slutte sig til den udtalelse, der om disse spørgsmål blev vedtaget på det radikale venstres landsmøde i Århus. Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere et par linjer deraf. Det hedder i det afsnit, der her er fremdraget:

„Landsmødet opfordrer til, at Danmark i FN og NATO aktivt støtter bestræbelserne for nedrustning og afspænding mellem øst og vest samt snarlig standsning af atomprøvesprængninger og afvisning af vesttysk atomoprustning.“

Når det kommer til stykket, er venstre så imod disse krav? Jeg ville egentlig ønske, at det ærede medlem havde udtalt sig lidt om sine synspunkter hertil. Det er det, det altid kniber med at få frem i debatten, hvad det ærede medlem virkelig mener om de ting, vi diskuterer. Er venstre virkelig imod disse krav? Jeg mener her i folketings-salen, ikke ude i befolkningen, for jeg tror ikke, venstres vælgere er imod.

Det ærede medlem hr. Poul Møller udtalte sig nu for nylig undrende over, at det er kommet dertil, at vi i det radikale venstre ville stille krav til andre lande, men afviser, at der kan stilles krav til Danmark. Der er jo ikke her tale om at stille krav til andre lande i deres egne anliggender. Der er i og for sig ikke tale om at gribe ind i et tysk anliggende. Det, der er tale om, det, som berettiger til, at vi her drøfter den danske holdning til foretagsomheden dernede, er dette, at det er et NATO-anliggende.

Det radikale venstre har jo ikke afvist, at Danmark skal gøre sin indflydelse gældende gennem NATO på de områder, hvor vi mener det vedrører en dansk interesse; det tror jeg dog jeg kan fastslå. Jeg har udtrykkeligt sagt i min tale, at Tyskland selv må bestemme sin forsvarsordning, sådan som vi bestemmer vor, men vi forudsætter naturligvis, at det bliver inden for våbenområder, som Tyskland selv har rådighedsret over. Jeg har advaret imod at lade Tyskland få den NATO-anbefaling med på vejen, som Tyskland, så vidt jeg kan skønne, når man følger lidt med i debatterne i Bonn og lytter til dr. Adenauers udtalelser om Tysklands udenrigs- og militærpolitik, ønsker og har behov for at få fra NATOs råd.

Dernæst vil jeg gerne sige et par ord om andre problemer og først vende mig til det

ærede medlem hr. Erik Eriksen. Jeg skal ellers ikke blande mig i den lange liste, det ærede medlem remsede op vedrørende de besparelser, venstre havde foreslået, men jeg vil sige, at jeg fik den opfattelse, da jeg sad og lyttede, at listen drejede sig for det meste ikke om egentlige besparelser. Der var mest tale om udsættelse af produktive udgifter og i det væsentlige ikke tale om driftsudgifter, men om lån. Det kan dog vel ikke være sådan, at venstre regner alle disse lån for tabte, at man forudsætter, at staten skulle have sat disse penge over styr? Men jeg hæftede mig altså først og fremmest ved, at det var udsættelse af en række produktive udgifter, som venstre her har villet standse.

Jeg vil senere kommentere det ærede medlems omtale af partiernes arbejdsvilje under trekantregeringens ægide. Begge de to ærede ordførere har været inde derpå. Derimod vil jeg gerne her gøre en bemærkning i anledning af, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen i sin omtale af forholdene på landbrugets område ser „den mest udprægede fallit for den radikale samordningspolitik før valget“. Det var ellers stærke ord af en så god tilhænger af det radikale Nyborgprogram som det ærede medlem hr. Erik Eriksen.

Jeg nævnte i går, at en væsentlig del af Nyborgprogrammets krav om samordning er blevet opfyldt, og jeg har lyst til at spørge, hvad det egentlig er, det ærede medlem mener vi hidtil har forsømt i samordningspolitikken. Jeg synes, den er ganske godt i gang. Væsentligt er det i alt fald, at statens finanspolitik er blevet indpasset efter at skulle understøtte nationalbankens pengepolitiske bestræbelser for at hindre en omkostningsstigning; og når det ærede medlem navnlig peger på landbrugsområdet, når han taler om manglende samordning og siger, at resultatet i stedet for en sænkning af omkostningerne er blevet til en forhøjelse af omkostningerne, så må jeg virkelig spørge, om det er det ærede medlems mening, at den førte politik har haft den virkning for landbrugets vedkommende, som han her skildrer.

Må jeg ikke kort rekapitulere nogle dele af denne politik. Kriseforliget i juni sidste år undtog landbruget for nogen part i byrdefordelingen, hvad det ærede medlems